

[Finansministeren.]

spille en mere afgørende rolle for eksporterhvervenes muligheder fremover.

Regeringens forslag om dyrtidstilskudene har derfor sin vigtigste begrundelse i, at den ønsker at forhindre en udvikling, hvor det danske omkostnings- og prisniveau løber langt hurtigere i vejret end i andre vesteuropæiske lande, og det er på denne baggrund, disse forslag og også deres indflydelse på de finanspolitiske forhold må vurderes.

Der kan måske i denne forbindelse, på baggrund af den debat, der har fundet sted her i folketinget både i går og ved tidligere lejligheder, være grund til at understrege, at det ikke er et tilskud til arbejdsgiveren, der er tale om. Der er vist ingen i det høje ting, der er i tvivl om, at hvis ikke man igennem en sådan politik forsøger at holde omkostningsudviklingen i ave, så kan man spørge, om man vil løse opgaverne ved at slække på finanspolitikken, bruge noget af finanslovens overskud til at holde omkostningerne nede, eller man ønsker at lade omkostningerne løbe videre og lade forbrugeren betale, om jeg så må sige, gildet igennem disse øgede omkostninger. Jeg vil gerne have dette slået fast. Det kan jo ikke hjælpe, man forsøger ligesom at lukke øjnene for den faktiske situation, som vi står i, for de alvorlige økonomiske vilkår, som udviklingen har medført.

Så mange bemærkninger om de finanspolitiske problemer.

Så har der været stillet en række spørgsmål om forskellige af de i finansloven indeholdte problemer. Bl. a. har regeringens stilling til de store trafikprojekter fra flere ordføreres side været efterlyst, og hr. Heinesen stillede spørgsmål vedrørende lovreserven, altså denne meget beskedne lovreserve, og de problemer, der var i denne forbindelse.

Må jeg med hensyn til de store trafikforslag sige, at dér har regeringen taget initiativ til, at der i denne uge holdes et møde imellem den svenske trafikminister og den danske trafikminister, hvor hele denne problemstilling tages op til nøjere vurdering, og efter dette møde vil regeringen afslutte sine overvejelser om disse vigtige spørgsmål.

Med hensyn til lovreserven og hr. Heinesens spørgsmål om, hvad det var for lovgiv-

ning, man ville holde udenfor, så vil jeg straks slå fast, at med en lovreserve på 25 mill. kr. er det klart, at der er meget lidt bevægelsesfrihed med hensyn til at gennemføre udgiftkrævende love. Det er også regeringens opfattelse, at tidspunktet absolut ikke er til at gennemføre sådanne udgiftkrævende love. Jeg kunne f. eks. nævne, at et udkast til forslag til lov om arbejdsmiljø af den tidligere regering blev henvist til en nærmere gennemgang og bearbejdelse i et udvalg med henblik på at finde frem til en hensigtsmæssig ordning. Når resultatet af dette udvalgsarbejde og disse undersøgelser foreligger, så agter regeringen at tage dette forslag op. Men jeg tror, man må sige, at det ikke vil være muligt at få dette udvalgsarbejde afsluttet så betids, at forslaget kan fremsættes i indeværende folketingssamling.

Men hvad angår det, regeringen i øvrigt agter at foretage sig, da er der og vil blive sendt en liste til de enkelte partier her i folketinget, og på denne liste er opført de lovforslag, som man agter at fremsætte i indeværende folketingssamling. Dette sker dels for at orientere partierne, dels for at man måske bedre kan tilrettelægge folketingets arbejde, når man i hvert fald har en oversigt over de lovforslag, som vi fra regeringens side agter at fremkomme med.

Om de kommunale forhold har der jo fra forskellige sider været talt. Både hr. Heinesen, fru Grethe Philip og hr. Christophersen berørte kommunale spørgsmål, og jeg tror at kunne konstatere, at der er enighed om bestræbelserne på at fortsætte — og indenrigsministeren har, skal vi sige forstærket initiativet — gennemgangen af mulighederne for at gå over til bloktilskud på en lang række områder. Vi regner med, at dette arbejde kan blive tilendbragt så hurtigt, at de nødvendige lovændringer kan fremsættes i dette folketingsår. Regeringens byrdefordelingsudvalg er indkaldt til møde herom, og her skal tages stilling til, hvilke forslag der skal fremsættes, altså hvilke forslag der er behov for at fremsætte, og der vil hurtigst muligt blive optaget forhandlinger med de kommunale organisationer.

Jeg er absolut enig i den problemstilling, som hr. Heinesen og fru Grethe Philip rejste med hensyn til budgetsamarbejde mellem stat og kommuner. Jeg tror, at det er meget vigtigt — og det er også regeringens